म्रदर्शने दर्शनमात्रकामा दृष्टी परिषक्षक्षरमैकलोलाः।
मालिक्षितायां पुनरापताह्यामाशास्मके वियक्षेगरभेरम्॥ ५०॥
म्रदष्टे दर्शनोत्कारहा दृष्टे विच्केरभीरुता।
नादष्टेन न दृष्टेन भवता लभ्यते मुखम्॥ ५१॥

5 म्रयापि नेाइकति क्रः किल कालकूरं कूर्मा विभिर्ति धर्पाों खलु पृष्ठभागे। मम्भोनिधिः सक्ति डःसक्वाउबाग्रिमङ्गीकृतं सुकृतिनः परिपालयित ॥ ५५॥

म्रयीव कुरु पच्छेयो मा त्यां कालो उत्यगाद्यम् । म्रकृतेष्ठेव कार्येषु मृत्युर्वे संप्रकर्षति ॥ ५३ ॥ म्रधः करोति यहत्वं मूर्घा धार्यते तृणम् ।

10 देश्वस्तस्यैव जलधे रत्नं रत्नं तृणं तृणम् ॥ ५४ ॥ श्रधमं वाधते भूयो द्वःखवेगो न तूत्तमम् । पादद्वयं त्रजत्याश्रु शीतस्पर्शी न चतुषी ॥ ५५ ॥ श्रधमा धनमिच्क्ति धनमाना च मध्यमाः । उत्तमा मानमिच्क्ति माना कि मक्तां धनम् ॥ ५६ ॥

15 मधर्म णैधते तातत्ततो भद्राणि पश्यति । ततः सपत्नाञ्जयति समूलस्तु विनश्यति ॥ ५७ ॥ मनधिगतमने।र्थस्य पूर्वे शतगुणितेव गता मम त्रियामा । यदि तु तव समागमे तथैव प्रसर्ति सुभु ततः कृती भवेयम् ॥ ५८ ॥ मनर्थाश्चार्यद्वपेण मर्थाश्चानर्थद्वपिणः ।

20 मर्यापैव कि केषां चिद्धननाशो भवत्पुत ॥ ५६ ॥ मनवाद्यं च शोकेन शरीरं चोपत्रद्यते । मित्राम्य प्रकृष्यिति मा स्म शोके मनः कृषाः ॥ ३० ॥ मित्रदे प्रियसंवासे संसारे चक्रवहता । पिष्ठ संगतमेवैतद्वाता माता पिता सखा ॥ ३९ ॥

25 मनुक्ताः खलमुजनाविष्यमपाश्चात्यभागयोः सूच्याः । विद्धाति रन्ध्रमेको गुणवानन्यस्विषद्धाति ॥ ३६ ॥ मनुगत्तुं सतां वर्तम् कृतस्तं यदि न शकाते । स्वत्यमप्यनुगत्तव्यं मार्गस्यो नावसीदति ॥ ३६ ॥ मनुबन्धानपेतित सानुबन्धेषु कर्ममु । 30 संप्रधार्य च कुर्वति न वेगेन समाचरेत् ॥ ३८ ॥